

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/346/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614205177
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614205177.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a členov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, zastúpeného AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti odporcom 1/ H. L., bytom T., U. XX/XX, 2/ R. L., bytom T. XX, 3/ Y. Y., bytom Y. V. 76, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42362962, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo námestie 7, zastúpeného advokátom JUDr. Patrikom Podhorským, so sídlom v Bratislave, Zámocká 36, o zaplatenie 7.701,24 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k.5C/199/2014-91 zo dňa 4. decembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby navrhovateľa **p o t v r d z u j e**.

Odporcom sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov odvolacieho konania v sume 79,76 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Patrika Podhorského, advokáta.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcom v 1. až 3. rade povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 6.107, 88 eur, úrok z omeškania od 21. 9. 2011 do 11. 02. 2012 v sume 13, 45 eur, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 6.107, 88 eur od 12. 02. 2012 do zaplatenia, náhradu trov konania v sume 270,83 eur a právneho zastúpenia v sume 790,59 eur s tým, že súd povolil odporcom v 1. až 3. rade splátky vo výške 100 eur mesačne vždy ku 20. dňu v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok s tým, že zaplatením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov. Súd vo zvyšku návrh zamietol a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Na odôvodnenie svojho rozhodnutia vo veci samej súd prvého stupňa uviedol, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len čiastočne. V konaní v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 ex officio najskôr posúdil, či nárok uplatnený navrhovateľom, nie je premlčaný. I keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka.

Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah navrhovateľa a odporcu založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). Na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Pre odporcu ako spotrebiteľa je nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednávajúcu vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka, ako aj z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. Právny predchodca navrhovateľa a odporcovia 1/ a 2/ uzavreli zmluvu o splátkovom úvere č. č. 262799545 zo dňa 05.04.2006, na základe ktorej odporca 1/ a 2/ požiadal právneho predchodcu navrhovateľa spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. o poskytnutie úveru v sume 274.000,00 Sk (9095,13 eur), ktorý sa odporcovia 1/ a 2/ zaviazali splácať v mesačnej splátke vo výške 4000,00 Sk (132,78 eur), pri premenlivej úrokovej sadzbe 10,50% p.a., poplatku za správu úveru 50,00 Sk (1,66 eur), so splatnosťou prvej splátky 20.05.2006, počtom splátok 110, mesačne k 20. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou 20.06.2015, ročnou percentuálnou mierou nákladov 5,45%. Odporca 3/ ako ručiteľ na základe dohody o ručení zo dňa 05.04.2008 vyhlásil, že uspokojí pohľadávku navrhovateľa zo zmluvy o splátkovom úvere č. 262799545 zo dňa 05.04.2006, a to v prípade, ak odporcovia 1/ a 2/ neuhradenia navrhovateľovi pohľadávku riadne a včas. Právny predchodca navrhovateľa svoju pohľadávku voči odporcom zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil na navrhovateľa, čím je daná aktívna vecná legitímácia navrhovateľa v spore. Odporcovia si neplnili svoje povinnosti riadne a včas. Z listinných dôkazov - Príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok mal súd za preukázané, že dlžná suma odporcov predstavuje sumu 12.319,41 eur, z toho istina 11.467,69 eur, úroky 451,09 eur, úroky z omeškania 391,66 eur, poplatky 8,97 eur. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil len splátky úveru splatné od 20.09.2010 do 20.06.2014 v počte 58 a v celkovej výške 7701,24 eur (132,78 eur x 58) a úrok z omeškania v sume 17,48 eur vyčíslený odo dňa splatnosti každej splátky úveru samostatne za obdobie od 21.09.2010 do 11.02.2012. Ostatné príslušenstvo pohľadávky si neuplatnil. Trojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na súde podľa Občianskeho zákonníka plynie od zročnosti jednotlivých splátok. Návrh na začatie konania bol podaný na súd dňa 22.08.2014. Z uvedeného je zrejmé, že premlčaná je vyčíslená istina, a to splátky úveru splatné od 20.09.2010 do 21.08.2011 a príslušenstvo (úrok z omeškania), ktorých splatnosť nastala pred 22.08.2011. Premlčaných je teda 12 splátok úveru vrátane k nim prislúchajúceho úroku z omeškania. Súd považoval nárok navrhovateľa dôvodný v časti splátok splatných od 21.09.2011 do 20.06.2015, teda v počte 46 splátok a v celkovej výške 6107,88 eur (46 x 132,78 eur) a k nim prislúchajúceho príslušenstva, teda úroku z omeškania vo výške 13,45 eur (vyčíslenému vo výške 9,00% ročne zo splátok za obdobie od 21.09.2011 do 11.02.2012). Je zrejmé, že odporcovia sú v omeškani s plnením peňažného záväzku, preto súd priznal navrhovateľovi aj uvedené úroky z omeškania z dlžnej sumy v sume 6107,88 eur. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 21.09.2010 (ku dňu splatnosti prvej omeškanej splátky) predstavovala 1,00 % ročne, navrhovateľovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 9,00 % ročne (1 % + 8 %), úroky z omeškania prisúdil súd navrhovateľovi od 12.02.2012 podľa vyčíslenia navrhovateľa a v súlade s § 153 ods. 2 O.s.p.. V ostatnej časti súd nárok navrhovateľa považoval za premlčaný a preto ho súd vo zvyšku zamietol. K dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 09.02.2013 súd uviedol, že odporca 1/ v nej vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. V danom prípade totiž ide o predformulovaný obsah dohody. Z výpovede odporcu 1/ vyplýva, že navrhovateľ bližšie nevysvetľoval obsah dohody, prípadne či sa jedná o premlčanú pohľadávku alebo nie. Sám uviedol, že nerozumie inštitútu premlčania. Z uvedeného je zrejmé, že sa v prípade vyhlásenia odporcu o uznaní dlhu a premlčaní dlhu nejedná o skutočný prejav vôle odporcu. Podpisom takejto formulárovej dohody odporca ako spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uznanie záväzku odporcom bolo vykonané na predtlačí navrhovateľa, pričom listina bola označená ako dohoda o uznaní záväzku a uzavretí splátkového kalendára. Spotrebiteľ, ktorému išlo najmä o to, aby mohol uhradiť dlh v splátkach, keďže sociálna situácia mu nedovoľovala

uhradiť dlh naraz, musel podpísať celý formulár, pričom je zrejmé aj z výpovede odporcu, že význam obsahu formulára, ktorý podpísal, mu nebol zrejmý. Dohoda je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko nepochybne výrazne zhoršuje postavenie odporcu ako spotrebiteľa vo vzťahu k navrhovateľovi, jej uzavretie je výlučne v záujme navrhovateľa, ktorý jej uzavretie dosiahol v rozpore s ustanoveniami na ochranu odporcu ako spotrebiteľa, teda je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Zz.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., tak že náhradu trov konania pomerne rozdelil, keď navrhovateľ mal v konaní úspech čiastočný. Oproti žalovanej sume 7701,24 eur s príslušenstvom bola navrhovateľovi priznaná suma 6107,88 eur spolu s úrokom z omeškania. Pomer úspechu predstavuje 79,31 % : 20,69 % v prospech navrhovateľa; navrhovateľ tak má právo na náhradu 58,62 % (79,31 % - 20,69 %) z určených trov konania. Náhrada trov konania bola priznaná v sume 1810,66 eur, z toho 58,62 % predstavuje sumu 1061,42 eur (z toho trovy právneho zastúpenia 790,59 eur a súdny poplatok 270,83 eur).

Súd s prihliadnutím na sociálnu situáciu odporcov určil, že peňažné plnenie sa bude vykonávať v splátkach, a to v mesačných splátkach po 100 eur k 20. dňu v mesiaci v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. pod hrozbou zročnosti celého plnenia pre nezaplatenia čo len jednej splátky.

Občiansky súdny poriadok v sporovom konaní vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok, podľa ktorej má účastník nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie a bránenie práva vtedy, ak mal vo veci úspech. V zmysle § 93 ods. 3 O.s.p. patria vedľajšiemu účastníkovi rovnaké práva a povinnosti, aké má účastník konania. A pretože bol odporca podľa pomeru úspechu v konaní neúspešný, súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku do výroku o zamietnutí zostávajúcej časti žaloby podal včas odvolanie navrhovateľ. Podľa neho súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Mal za to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia NS SR, sp. zn. 2MCdo/3/2011 zo dňa 28.04.2011, sp. zn. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013, rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/132/2013 zo dňa 21.11.2013, sp. zn. 15Co/28/2013 zo dňa 30.10.2013, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/138/2013 zo dňa 20.02.2014. Ďalej namietal, že dňa 09.02.2013 odporca 1/ podpísal Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“), prostredníctvom ktorej odporca uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi vzniknutý zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0262799545 zo dňa 05.04.2006, pričom predmetná Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Obsahom Dohody je aj uznanie dlhu zo strany odporcu 1/ ako právny inštitút zakotvený v Obchodnom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby. Tým, že odporca podpísal Dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jeho záujme. Obsah Dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním odporca nemal možnosť oboznámiť a okrem toho odporca Dohodu podpisoval vo svojom bydlisku, teda mal možnosť si Dohodu v pokoji prečítať a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť Dohodu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou svoj súhlas svojím podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasil. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.09.2014, sp. zn. 9Co/64/2013, zo dňa 11.03.2014, sp. zn. 9Co/35/2013, Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 6Co/252/2013 a Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 15Co/28/2013. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ust. § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu, resp. v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si voči odporcom a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov uplatnil náhradu trov konania.

Vedľajší účastník na strane odporcov k odvolaniu navrhovateľa písomne uviedol, že právny vzťah medzi účastníkmi je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol v čase uzatvorenia zmluvy v postavení dodávateľa a dlžník v postavení spotrebiteľa. Právny vzťah medzi účastníkmi tak nie je vyradený z režimu spotrebiteľského práva a nie je žiadny dôvod, prečo by na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z § 54 Občianskeho zákonníka. V tomto zmysle poukázal vedľajší účastník aj na právne závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v uznesení sp. zn. I. ÚS 402/2013. Súd prvého stupňa preto správne na daný vzťah aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. Podľa názoru

vedľajšieho účastníka však súd prvého stupňa nesprávne posúdil začiatok plynutia premlčania, pretože úver mohol žalobca zosplatiť už pri prvom omeškaní s prvými splátkami, a od tejto doby sa premlčuje celý nárok. V zmysle všeobecných obchodných podmienok totiž mala banka právo zosplatiť celý úver ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka potom premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Takto má vedľajší účastník za to, že v čase podania bol už celý nárok žalobcu premlčaný a súd mal celú žalobu zamietnuť. Čo sa týka dohody o uznaní záväzku poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/296/2013. Vedľajší účastník ďalej poukázal aj na to, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a súd prvého stupňa sa touto skutočnosťou vôbec nezaoberal. Vedľajší účastník má za to, že si žalobca v konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá na neho nebola platne postúpená a nedisponuje tak aktívnou vecnou legitimáciou. V prípade dodržania podmienok zákona o bankách na postúpenie pohľadávky žalobcovi je potom otázka, či bol žalobca sám oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Vedľajší účastník sa domnieva, že nie, pretože žalobca nemá bankovú licenciu a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru je výlučným oprávnením banky. Vzhľadom na uvedené navrhol vedľajší účastník, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a celú žalobu žalobcu zamietol a zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

Vedľajší účastník na strane odporcov po podaní svojho vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa predložil odvolaciemu súdu ďalších päť písomných podaní, v ktorých na podporu svojich argumentov z vyjadrenia k odvolaniu uviedol judikatúru súdov i názor právnej teórie. Aj za tieto úkony si uplatnil k náhradu trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k vyjadreniu vedľajšieho účastníka zotrval na dôvodoch uvádzaných v odvolaní a zároveň sa vyjadril k postúpeniu pohľadávky.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým uložil odporcom 1/ až 3/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 6.107, 88 eur, úrok z omeškania od 21. 9. 2011 do 11. 02. 2012 v sume 13, 45 eur, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 6. 107, 88 eur od 12. 02. 2012 do zaplataenia, s tým, že súd povolil odporcom splátky vo výške 100 eur mesačne vždy ku 20. dňu v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok s tým, že zaplatením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov, napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvého stupňa v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

V prvom rade je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa na otázku premlčania uplatneného práva navrhovateľa správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. Je nepochybné, že v danej veci, kedy sa navrhovateľ domáha zaplataenia dlhu žalovaného z úverového vzťahu vzniknutého zmluvou o úvere, sa jedná o tzv. absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Na druhej strane je však záväzkový vzťah medzi účastníkmi vzťahom spotrebiteľským, keď bol založený spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako dodávateľa pri jeho podnikateľskej činnosti a odporcami ako fyzickými osobami, ktorí nekonali v rámci podnikania, povolania, či svojho zamestnania. Nemožno totiž v danom prípade (i keď zmluva bola uzatvorená dňa 05.04.2006) opomenúť ustanovenia § 23a v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy /05.04.2006/, v zmysle ktorých ustanovení boli odporcovia spotrebiteľmi - fyzickými osobami, ktoré nakupujú výrobky alebo používajú služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti; právny predchodca navrhovateľa bol predávajúcim - podnikateľom, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby a zmluva o splátkovom úvere, ktorú uzatvorili bola tzv. typovou /spotrebiteľskou/ zmluvou, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, pričom je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy

podstatným spôsobom neovplyvňuje. Z uvedeného dôvodu v zmysle § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka a s poukazom na prevzatie záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z komunitárneho práva v oblasti ochrany spotrebiteľa, bolo aj v oblasti obchodného práva /keďže úverový záväzkový vzťah je tzv. absolútnym obchodom/ potrebné aplikovať ustanovenia § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú obchodnoprávne vzťahy len podmnožinou občianskoprávných vzťahov, a preto ak v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi neexistovala špeciálna úprava ochrany spotrebiteľa v Obchodnom zákonníku, bolo v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka potrebné na právny vzťah účastníkov subsidiárne aplikovať aj ustanovenia o ochrane spotrebiteľa obsiahnuté v Občianskom zákonníku. Preto súd prvého stupňa postupoval správne, ak na vzťah účastníkov aplikoval príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa.

Ďalej odvolací súd uvádza, že práve na uvedený charakter záväzkového vzťahu medzi účastníkmi /spotrebiteľský vzťah/ treba brať prednostne zreteľ pri posudzovaní otázky premlčania práv z tohto záväzkového vzťahu a žalovaným ako spotrebiteľom treba poskytnúť zvýšenú právnu ochranu a to aj tým, že otázka premlčania sa spravuje podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre žalovaných ako spotrebiteľov priaznivejšie. Záväzkový vzťah medzi účastníkmi nie je vzťahom medzi dvomi podnikateľmi ale vzťahom medzi podnikateľom a nepodnikateľom, spotrebiteľom, pričom takéto spotrebiteľské vzťahy sú primárne upravené ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. V tomto zmysle potom platí, že podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. S účinnosťou zákona č. 150/2004 Z.z. /1. 1. 2004/ došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu občianskeho zákonníka sa dostali do rozporu s novým ustanovením § 54 ods. 1 "spotrebiteľovi sa ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie". Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania predstavuje také zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Je preto nevyhnutné a správne na otázku premlčania práv zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Posúdením skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní je potom potrebné dospieť k rovnakému záveru ako dospel súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, že právo navrhovateľa na zaplatenie splátok úveru splatných od 20.09.2010 do 21.08.2011 spolu s príslušenstvom je premlčané.

Pokiaľ ide o právne posúdenie účinkov Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 09.02.2013 na plynutie premlčacej doby, odvolací súd sa stotožňuje so závermi o jej neplatnosti, ku ktorým v tejto súvislosti dospel súd prvého stupňa a na tieto v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. v podrobnostiach poukazuje.

Pokiaľ ide o právne argumenty vedľajšieho účastníka /okrem argumentov o správnosti aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka na otázku premlčania práv navrhovateľa/, ktoré tento uviedol vo svojom vyjadrení k odvolaniu, treba uviesť, že tieto odvolací súd nijako nebral pri svojom rozhodovaní do úvahy. Tieto argumenty vedľajšieho účastníka smerovali do správnosti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd zaviazal odporcov 1/ až 3/ k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi 6.107,88 eur s príslušenstvom, pričom tento výrok rozsudku súdu prvého stupňa odvolaním napadnutý nebol, nepodlieha prieskumu odvolacím súdom a ako taký je právoplatný a týmto rozhodnutím nedotknutý.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, keď odvolacie námietky navrhovateľa odvolací súd nepovažoval za dôvodné, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Odporcom, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože títo si ju neuplatnili. V odvolacom konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov odvolací súd priznal k náhrade trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci, t.j. 71,37 eur podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za písomné

vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa/vychádzajúc z hodnoty predmetu odvolania 1.593,36 eur/ + režijný paušál 8,39 eur podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky, spolu 79,76 eur, k náhrade ktorých bol zaviazaný navrhovateľ, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal.

Odvolací súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi k náhrade uplatnené trovy právneho zastúpenia za úkony prevzaté a príprava zastúpenia a vyjadrenie vo veci samej, keď k týmto úkonom nedošlo v odvolacom konaní ale už v konaní pred súdom prvého stupňa a tiež trovy právneho zastúpenia za úkony - päť písomných podaní vedľajšieho účastníka doručené po podaní vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, v ktorých na podporu svojich argumentov z vyjadrenia k odvolaniu uviedol vedľajší účastník judikatúru súdov i názory právnej teórie. Trovy právneho zastúpenia vynaložené na uvedených päť úkonov právnej pomoci neboli zo strany vedľajšieho účastníka vynaložené účelne, keď na takéto podania nebol vedľajší účastník zo strany odvolacieho súdu vyzvaný, nereagoval nimi na úkony protistrany, či iné objektívne skutočnosti a obsah týchto podaní mohol už viesť pri svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.